

Deset nebezpečí teistické evoluce

(Die zehn Gefahren der „Theistischen Evolution“)

Werner Gitt, Braunschweig

Übersetzung ins Tschechische: Zdenek Karásek

Ateistická formule na evoluci je:

Evoluce = hmota + evoluční činitelé (náhoda a nezbytnost + mutace + výběr + izolace + smrt) + velmi dlouhá časová období.

Teistická evoluce k tomu navíc přidává Boha:

*Teistická evoluce = hmota + evoluční činitelé (náhoda a nezbytnost + mutace + výběr + izolace + smrt) + velmi dlouhá časová období + **Bůh**.*

V systému teistické evoluce Bůh přestal být všemocným Pánem všech věcí, jehož slovo musí být bráno vážně všemi lidmi, nýbrž je vsazený do evoluční filozofie a stane se tak její součástí. Pro křesťany to znamená deset nebezpečí: (1)

1. Překroucení Boží podstaty

Bible zjevuje Boha jako našeho Otce na nebesích, který je naprosto *dokonalý* (Mt 5,48), *svatý* (Iz 6,3) a *všemohoucí* (Jer 32,17). Apoštol Jan nám oznamuje, že Bůh je *láska, světlo a život* (1 J 4,16; 1,5; 1,1–2). Vše, co Bůh tvoří, je ohodnoceno jako „*velmi dobré*“ (Gn 1,31) a „*dokonalé*“ (Dt 32,4).

Teistická evoluce podává falešný obraz Boha ve své podstatě, neboť smrt a krutost jsou mu připsány jako principy tvoření. Také tzv. progresivní kreacionismus učí, že už před pádem do hříchu existovala *smrt a děs* po milióny let.

2. Bůh jako výpomoc pro vysvětlení nepochopitelných fenoménů

Podle Bible je Bůh původcem všech věcí.

- *My přece víme, že je jediný Bůh Otec, od něhož je všechno, a my jsme tu pro něho, a jediný Pán Ježíš Kristus, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho. (1 K 8,6)*

Ale v teistické evoluci zůstávají pro Boží působení jen ty úkazy, které evoluce nedokáže svými prostředky vysvětlit. Evoluce si Bohem vypomáhá, když nemá jiné řešení. To podněcuje představu: „Bůh není absolutní, naopak i On prochází vývojem – On je evoluce.“

(2)

3. Popření nejdůležitějšího biblického učení

Bible je plná svědectví, že jejím autorem je Bůh. Bible je tak zdrojem Boží pravdy. (2 Tm 3,16). Přitom Starý zákon je nepostradatelným přivaděčem k Novému zákonu, stejně jako příjezdová silnice přivádí k dálnici (J 5,39). Nový zákon je naplněním Starého zákona. Na biblický záznam stvoření by nemělo být nahlíženo jako na mýtus, podobenství nebo alegorii, ale jako na historickou zprávu, neboť:

- Biblická, astronomická a antropologická fakta jsou podána ve věcné a naučné formě.
- V Desateru přikázání nám Bůh nařizuje šest pracovních dnů a jeden den odpočinku. Vždyť On také šest dní tvořil a sedmý den odpočíval. Pracovní týden člověka má stejné časové rozpětí jako týden stvoření (Ex 20,8–11).
- V Novém zákoně Ježíš opakovaně odkazuje na stvoření a jmenuje skutečné lidi a skutečné události (např. Mt 19,4–5).
- Nikde v Bibli nenajdeme žádné náznaky toho, že bychom měli záznamu o stvoření rozumět jinak než jako historické zprávě, která reálně popisuje, jak se vše událo.

Učení teistické evoluce podkopává jasný záznam knihy Genesis, jak ho vyučoval Ježíš, proroci a apoštolové. Biblicky dosvědčené postavy a události jsou sníženy na mýtus a biblické poselství přestává být vnímáno jako zdroj pravdy.

4. Ztráta klíče k nalezení Boha

Bible učí, že člověk je po Adamově pádu zcela propadlý hříchu (Ř 7,18–19). Jenom ti lidé, kteří si uvědomují, že jsou hříšní a ztracení, budou toužit po Zachránci, který „přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo“ (Lk 19,10).

Ale evoluce nezná *hřích* v biblickém smyslu, tedy jako selhání člověka ve vztahu k Bohu. Evoluce činí hřích bezvýznamným – to je ale přesný opak prohlášení Ducha svatého, že *hřích je hříšný a smrtelně vážný*. Jestliže je na hřích nahlíženo jako na neškodného evolučního činitele, pak člověk ztratí klíč k nalezení Boha. Taková ztráta se nevyřeší tím, že přidáme „Boha“ do evolučního scénáře.

5. Zpochybnění učení, že se Bůh stal člověkem

Jedno ze základních učení Bible hovoří o tom, že se Bůh ve svém Synu Ježíši Kristu stal člověkem. Bible dosvědčuje, že „Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi“ (J 1,14), a „Ježíš Kristus ... se ocitl v těle jako člověk“ (Filipským 2,5-8). (3)

6. Ježíšovo výkupné dílo je zmytologizováno

Bible učí, že pád prvního člověka do hříchu byl skutečnou událostí a příčinou selhání Adama bylo, že vešel do světa hřích.

- *Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili. (Řím. 5,12)*

Teistická evoluce ale neuznává Adama ani jako prvního člověka, ani že byl stvořen Bohem z „prachu země“ (Genesis 2,7). Většina zastánců teistické evoluce považuje zprávu o stvoření pouze za mytický příběh bez duchovního významu. Ale podle Bible jsou hříšník Adam a Zachránce Ježíš reálné postavy (Římanům 5,16–18). A tak jakýkoliv teologický náhled, který považuje Adama za smyšlenou postavu, rozvrací biblický základ pro vykoupení Ježíšem Kristem.

7. Ztráta biblického časového měřítka

Rozvažování nad biblickým časovým měřítkem, podle kterého se odvíjejí světové dějiny, je velmi důležité. Jen tak je možné porozumět základům poselství Bible.

- Časová osa nemůže být libovolně prodloužena do minulosti ani do budoucnosti. Má pevně definovaný počátek, který je dán prvním veršem Bible. Stejně tak je daný konec, kdy vyprší existence fyzikálního fenoménu, kterým je čas (Mt. 24,14).
- Stvoření trvalo celkem šest dní (Ex 20,11).
- Stáří stvoření může být odhadnuto na základě rodokmenů zaznamenaných v Bibli. Lze tak zpětně dopočítat stáří vzniku světa a to v řádu tisíců let (ne miliónů či dokonce miliard let!).
- Na dosud nejvýznačnější událost lidských dějin poukazuje verš z Galatským 4,4: „*Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna.*“ To se stalo přibližně před 2000 lety.
- Kristův návrat v moci a slávě bude nejmonumentálnější událostí budoucnosti.

Přívrženci teistické evoluce (a progresivního kreacionismu) zavrhnou biblické časové měřítko a nahrazují ho evolučním časovým měřítkem, které zahrnuje miliardy let minulosti i budoucnosti (ačkoliv pro to neexistují žádné přesvědčivé fyzikální základy).

Tento přístup vede ke dvěma chybným postojům:

1. *Bibli nelze brát vážně ve všech jejích výpovědích.*
2. *Přikázaná bdělost v souvislosti s druhým příchodem Ježíše se vytrácí.*

8. Ztráta stvořitelského myšlení

Z Bible lze poznat základní koncepty stvoření:

- Bůh stvořil hmotu bez použití jakéhokoliv výchozího materiálu.
- Bůh stvořil nejdříve Zemi, čtvrtý den přidal Měsíc a Slunce, sluneční soustavu, Mléčnou dráhu a všechny ostatní hvězdné systémy celého vesmíru. Toto pořadí není

slučitelné s žádnou z představ „kosmické evoluce“ – jako je např. teorie „Velkého třesku“.

Teistická evoluce ignoruje všechny principy stvoření a navíc vnáší do Bible evoluční postupy. Tím popírá všemohoucnost Boha a jeho nadpřirozené jednání při stvoření.

9. Chybné chápání skutečnosti

Bible nese pečeť pravdy. Všechna její prohlášení jsou pravdivá – ať už se jedná o výpovědi týkající se víry a spasení, či pravidla pro každodenní život nebo o témata vědeckého významu.

Evolucionisté tohle vše zavrhnou. Například Richard Dawkins cynicky poznamenává:

„Skoro všechny národy si vymyslely svůj vlastní mýtus o stvoření. Biblický příběh stvoření je prostě ten mýtus, který byl náhodou přijat jistým národem pastevců na Blízkém východě. Nemá o nic významnější postavení než víra jednoho kmene v západní Africe, že svět povstal z exkrementů mravenců.“ (4)

Ale pokud je evoluční učení falešné, potom množství vědních oborů pracuje na falešném základě. Jestliže vědci vycházejí z evolučních předpokladů, vykládají realitu chybně. To platí v ještě větší míře pro teologii, když se odchýlí od toho, co v Bibli zjevuje Bůh, a místo toho se podřídí evoluci, která je učením člověka!

10. Minutí se cílem

V žádné jiné knize v světových dějin nenajdeme tak četné a tak ušlechtilé cíle pro lidstvo, jak nám je představuje Bible, např.:

1. My lidé jsme *cílem* a vrcholem Božího stvoření (Gn 1,27–28).
2. My lidé jsme *cílem* Božího plánu vykoupení (Iz 53,5).
3. My lidé jsme *cílem* seslání Božího Syna (1 J 4,9).
4. My lidé jsme *cílem* Božího dědictví věčného života (Titus 3,7).
5. My lidé máme nebe jako předem daný *cíl* (1 Pt 1,4).

V evolučním systému jsou ovšem *plán, cíl a záměr* zapovězenými pojmy. Evoluční vývojová přizpůsobování nikdy neprobíhají cíleně, podle nějakého plánu či k naplnění nějakého programu. Systém víry, jakým je teistická evoluce a který chce sjednotit *cílené s nahodilým*, si sám o sobě protirečí.

Závěr

Stvoření a evoluce jsou tak silně rozdílné, že jejich sladění je zcela nemožné. Zástupci teistické evoluce se pokoušejí spojit tato dvě protichůdná učení, ale takový synkretismus činí biblické poselství bezvýznamným.

Závěr je jasný: Učení Bible neposkytuje žádný prostor ani podporu teistické evoluci.

- Werner Gitt -

Bibliografie:

- (1) Tento článek byl zpracován podle 8.kapitoly s názvem „Důsledky učení o teistické evoluci“ z knihy „*Použil Bůh evoluce?*“, prof. Dr. Werner Gitt, české vydání 1993 CLV Bielefeld
- (2) E.Jantsch, *Die Selbstorganisation des Universums*, München, 1979, s.412
- (3) Hoimar von Ditfurth, *Wir sind nicht nur von dieser Welt*, München, 1984, s.21-22
- (4) Richard Dawkins, *The Blind Watchmaker*, Penquin Books, London, 1986, s.316